



OSEBA V ŽARIŠČU

Olga Voglauer

# Kmetovanje - to je način življenja

**Prvi december je bil za kmetico in projektno sodelavko Kmečke izobraževalne skupnosti (KIS) Olgo Voglauer prazničen dan. V dvorani Višje strokovne šole za gospodarske poklice v Št. Petru je predstavila jubilejni 10. Kmečki koledar. 120 kmečkih družin je v teku desetih let na spoštljiv način predstavila javnosti in jim s tem dala priznanje za njihovo delo.**

Olga Voglauer je odraščala na kmetiji »pri Kumru« v Bilnjovsu in že kot mlado dekle je upala, da bo po maturi in študiju agronomije »živela na Koroškem in prevzela domačo kmetijo.« Ko se je leta 2007 vrnila z Dunaja na Koroško, je prinesla v prtljagi s seboj idejo o Kmečkem koledarju. Z odborniki KIS so razvili idejo Kmečkega koledarja naprej in koledarju dodali dodano vrednost z informacijami o setvi in delu na vrtu. Kot projektna sodelavka KIS je Olga Voglauer prevzela delo urednice in z obiskom kmečkih družin spoznavala življenje kmetij in dobila občutek za skrbi, težave in veselje kmetov in kmetov na južnem Koroškem. V prvih letih izhajanja je bil Kmečki koledar posvečen vsakič določeni temi. Dobri stiki z ljudmi, njihove želje in potrebe je Olga Voglauer vedno znova vnašala v izobraževalno delo KIS. Da bi kmečkim ljudem še bolj pomagali pri izobraževanju in načrtovanju, je KIS v zadnjih letih izvedla štiri povpraševanja med 650 kmetijami. Na osnovi analiz je izobraževalna ustanova ponujala izobraževanja in svetovanja. Analiza je pokazala, s čim se kmet-

je ukvarjajo na svojih kmetijah, koliko je tistih, ki se ukvarjajo z direktno prodajo, so glavnopoklicni kmetje in uspešni v družinskih podjetjih. Vse te kmetije pa predstavljajo urednici Olgi Voglauer celoto, iz katere vsako leto znova portretira 12 družin in posameznikov.

V koledarju za leto 2017 je skušala razprostrti lok čez vse dosedanje tematike Kmečkih koledarjev. »Prvič nam je uspelo zgraditi most do družin, v katerih slovenščina ni več prisotna oz. ne živi več tako kot v klasičnih slovenskih družinah. Pri teh družinah sem opazila, kako spoštljivo ravnajo s slovensko kulturo, tradicijo in se vedno bolj zavedajo svojih slovenskih korenin. Pri pogovorih sem spoznala, da se mora vsak nemiško govoreči odpreti slovensko govoreči skupnosti na južnem Koroškem, in ugotovila, da je to zanje velik korak,« pravi Olga Voglauer, ki je vesela, da so v koledarju predstavljene družine z Zilje do Podjune in »šla sem tudi čez Gručo«. Vsako leto je urednica Voglauer predstavila tudi eno kmetijo iz Slovenije ali slovenskega zamejstva. To je dokaz dobrega sodelovanja in povezovanja KIS prek koroških meja. Olga Voglauer, ki je danes kmetica z dušo in telesom, je pri obiskih na kmetijah vedno doživljala, kako posebno in neprimerljivo je delo kmetov in kmetice z delom ljudi v drugih poklicih. »Kmetijstvo izžareva poseben čar. Bolj ko se poglobljam, bolj opazim, da so kmetje in kmetice dobro strokovno izobraženi, so aktivni na številnih področjih.« Značilnost koledarja, ki izhaja danes v nakladi 1200 izvodov in je vsako leto razprodan, pa so fotografije. Fotografiji Lea Lugarič, Štefan Reichmann, zadnjih pet let pa Tomo Weiss so z izurjenim pogledom

ujeli v objektiv družine in njihovim zgodbam dodali posebne odtenke. Kot urednica in projektna sodelavka KIS ima Olga Voglauer dober vpogled v družbeno-politični razvoj, ki posega tudi v življenje in delovanje kmečkih družin. »Po analizi anket, ki smo jih izvedli, lahko rečem, da na dvojezičnem ozemlju manj kmetij zapira svoja vrata kot v preostalem predelu Koroške. To ima gotovo opraviti s tesno povezanostjo naših ljudi z domačo zemljo,« pravi Olga Voglauer, ki pa dodaja: »Ekonomski pritisk na kmetije je ogromen in verjetnost je zelo velika, da se bo marsikaj spremenilo v naslednjih letih.«

Spremembe so na pozitiven način zaznamovale tudi Kumrovo kmetijo v Bilnjovsu. Ko je Olga Voglauer skupaj z možem Markusom prevzela kmetijo od staršev, sta jo preuredila tako, »da družina lahko na njej preživi«. Z neposredno prodajo od doma in trženjem mleka in mlečnih izdelkov sta pripeljala na dom kupce in jim na ta način odpirata svet kmetijstva. »Ljudje vidijo, kako kmetujemo in pridelujemo naše proizvode in kakšen je vsakdanjik na kmetiji, ki se ne konča po 40 urah na teden.« Kmetovanje je za Olgo Voglauer način življenja, ki pomeni zanj veselje in srečo. Veselje in srečo kmetovanja živi skupaj z možem, s katerim uresničujeta skupne cilje. Ob tem pa se spoštljivo zaveda pomoči staršev. »Vsaka kmetija potrebuje partnerstvo in družino, ki delovanje podpira in živi,« pravi urednica jubilejnega Kmečkega koledarja.

Kmečki koledar za leto 2017 je na voljo v obeh slovenskih knjigarnah v Celovcu, pri vseh Posojilnicah in v pisarni KIS.